

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/268/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816205851
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7816205851.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobkyne D. Z., V. XX. XX. XXXX, Q. Y., I. XXX, zast. JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátka, Advokátska kancelária, Spišská Nová Ves, Radničné nám. 4, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ Gabriela s.r.o., Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 11Csp/3/2016-289 z 29. 5. 2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo T. O. E. XX. XX. XXXX uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 a D. Z., V. XX.XX.XXXX, B. P. I. XXX, XXX XX Q.É. Y., je bezúročný a bez poplatkov a II. stranám sporu právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou súdu 10.08.2016, domáhala určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. T. O. E. XX.XX.XXXX, uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 a D. Z., V. XX.XX.XXXX, B. P. I. XXX, XXX XX Q. Y., je bezúročný a bez poplatkov podľa §11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Zároveň žiadala, aby jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 6.353,52 eur v pravidelných mesačných splátkach po 200,- eur až do úplného zaplataenia. Podaním z 01. 06. 2017 v tejto časti zobrala žalobu späť. Žalobu odôvodnila tým, že uzatvorila so žalovaným 19.05.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. T. (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej predmetom financovania bola kúpa osobného motorového vozidla značky L. B. E. X.X B. L. B., zo záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy uhradila 12 splátok po 198,24 eur, spolu sumu 2.378,88 eur. Keďže s niektorými splátkami sa dostala do omeškania, bola jej žalovaným vyúčtovaná upomienka vo výške 9,96 Eur za splátku z omeškania. Spolu na týchto upomienkach zaplatila žalovanému sankciu z omeškania vo výške 99,60 eur. V zmysle úverových podmienok jej boli vyúčtované aj tri opakované upomienky vo výške 120,- eur. Na opakovaných upomienkach uhradila žalovanému sumu 360,- eur a spolu tak mimo mesačných splátok mu uhradila 459,60 eur. Neplatosť niektorých podmienok úverovej zmluvy vyvodila zo skutočností, že tieto sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa napádala najmä identifikáciu finančného agenta, posudzovanie bonity klienta zo strany žalovanej, ako aj skutočnosť, že

žalovaný si v prípade omeškania úhrad splátky z úveru účtuje za prvú upomienku v sume 9,96 eur a opakovanú upomienku vo výške 120,- eur, ktorá je neprijateľne vysoká k výške mesačnej splátky, ktorá je v sume 198,24 eur, čo je cca 90,53 % z výšky splátky. Žalobkyňa napadla aj výšku zmluvnej pokuty v prípade porušenia podmienok zmluvy 1.600,- eur. Odôvodnenosť určovacej žaloby zdôvodnila potrebou vyriešenia otázky výšky jej skutočného záväzku na zabezpečenie predmetu financovania.

3. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa so žalovaným uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. T. O. XX. XX. XXXX, ktorej predmetom financovania bolo motorové vozidlo, vrátane doplnkových služieb poskytovaných dodávateľom k tomuto vozidlu. Hodnota predmetu financovania bola v sume 11.490,- eur, vrátane DPH. Zaplatená časť kúpnej ceny vozidla, uhradená klientom pri podpise úverovej zmluvy, bola v sume 2.298,- eur a celková výška úveru 9.192,- eur. Ročná úroková sadzba bola 15,812784 %, RPMN vo výške 16,99 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 10,28 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 5.081,28 eur a celková čiastka splatná spotrebiteľom 14.273,28 eur. Konečná splatnosť úveru bola 16. 05. 2021, pri mesačnej splátke 198,24 eur, v počte splátok 72 a dátum prvej mesačnej splátky 16. 06. 2015. Vychádzajúc z § 137 písm. d) C. s. p., § 1 ods. 2, § 2 písm. d) a § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 132/2013 Z.z. účinného v čase poskytnutia úveru a § 52 Obč. zák. (ich znenie citoval), urobil záver, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vymedzené v § 9 zák. o spotrebiteľských úveroch, keď pre absenciu aj len jednej náležitosti uvedenej v tomto ust., by bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov; úverová zmluva je podľa názoru súdu platná, obsahujúca všetky obligatórne náležitosti a ako právny úkon dostatočne určitá, zrozumiteľná, neodporujúca dobrým mravom. Pokiaľ ide o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, uviedol, že žalobkyňa namietala absenciu náležitostí v § 9 ods. 2 písm. l) že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 vo veci sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Uvedené konštatoval aj odvolací súd, preto sa súd už len poukázal na ods. 12 -21 jeho rozhodnutia. Ďalej uviedol, že v zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 15,812784 % a odplata vo výške 15,812784 %, že ak priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola 10,28, dvojnásobok je 20,56%, že výška odplaty nevybočuje zo zákonného rámca, keď neprevýšila dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere. K otázke skúmania bonity opätovne uviedol, že cieľom žalovaného bolo bez akýchkoľvek pochybností dosiahnutie zisku, že pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a ani so zaužívanou praxou a zvykosťami pri poskytovaní úverov. Takéto jeho konanie nemohol hodnotiť inak ako konanie priečiace sa dobrým mravom. Citujúc sčasti z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 7Co/134/2012 z 24.1.2013, uviedol, že „dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy, ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ust. generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Prístup spotrebiteľa je prirodzený, čo sa ale nedá povedať o veriteľovi, ktorý je podnikateľom v oblasti sledovanej centrálnou bankou. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Je nelogické až hazardné, poskytovať úver osobe za podmienok, ktoré neprivodia nič iné len následný súdny spor, exekúciu, navyšovanie zadĺženia. V celoštátnom meradle vysoko participujú obdobné úverové vzťahy na vzniku nadmerného počtu exekúcií. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom

prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke. Zmyslom a cieľom úverovania nemôže byť sledovanie exekúcie obyvateľstva, najmä u subjektov personálne vybavených v oblasti právnej ako aj ekonomickej.“ V danom prípade, súd poukázal na to, že preto neobstojí argumentácia žalovaného, týkajúca sa jeho postupu a prístupu pri vydávaní „matričného listu“ žalobkyne. Zdôraznil, že žalovaný počas celého konania, uvádzal, že vykonal lustráciu týkajúcu sa bonity žalobkyne, že túto preukazuje matričný list, ako aj výpis z registra SOLUS. Súdu poukázal na to, že z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že žalobkyňa uzavrela aj iné úverové zmluvy, ktoré sú predmetom konaní na tunajšom súde a to pod sp. zn. 1Csp/153/2018 (úverová zmluva zo XX. XX. XXXX), 6Csp/77/2018 (úverová zmluva z XX. XX. XXXX), 10Csp/50/2018 (úverová zmluva z XX. XX. XXXX), 10Csp/63/2018 (úverová zmluva z XX. XX. XXXX), 6Csp/26/2019 (úverová zmluva z XX. XX. XXXX), 11Csp/26/2019 (úverová zmluva z XX. XX. XXXX), 11Csp/52/2019 (úverová zmluva z 12.05.2008), preto tvrdenie žalovaného, že riadne preveril bonitu klienta a vystavil matričný list 19.05.2015, bez ďalšieho neobstojí. Na zdôraznenie už skôr prijatých záverov týkajúcich sa posudzovania bonity žalobkyne uviedol, že za náležité preverenie bonity spotrebiteľa nesie výhradne zodpovednosť žalovaná, že je pritom prioritné v spoločenských vzťahoch posúdenie úveryschopnosti žalobkyne prezentovanej napr. Súdny dvor EÚ (vyložil článok 8 Smernice 2008/48/ES o zmluvách spotrebiteľského úveru) v rozsudku z 18. 12. 2014 - vec C-449/13, (CA Consumer finance SA v. S. P. a ďalší). Konštatoval, že žalovaný tak nezabránil, aby úver nebol poskytnutý nezodpovedným osobám (podobne aj v rozsudku z 21. 4. 2016, vec C-377/14 vec Radlinger v. FINWAY a. s.). Úverovú zmluvu preto vyhodnotil ako bezpoplatkovú. Zdôraznil, že aj Ústavný súd SR v judikatúre nepovažuje túto zákonnú požiadavku za neprimeranú a prisnu, čo je aj v rozpore s § 52, § 53 Obč. zák. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na to, že síce vyhovel podanej žalobe žalobkyne, avšak prihliadol aj na skutočnosť, že 02. 06. 2017 sa konalo pojednávanie, ktorého sa žalobkyňa ani jej právny zást. nezúčastnili a ospravedlnenie zaslali súdu až 01. 06. 2017 e-mailom, t.j. deň pred termínom pojednávania, ktorého sa právny zást. žalovanej zúčastnil. Pre neúčast' žalobkyne a jej právneho zástupcu, z dôvodu neskorého ospravedlnenia, došlo k zmareniu vytýčeného pojednávania. Zároveň žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie 6.353,52 Eur, avšak bez uvedenia dôvodu a procesne spôsobilá zastavenie konania, čím vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania v tejto časti. Mal za to, že tak žalobkyňa, ako aj žalovaný boli v spore úspešní v pomere 50 %, preto im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Citujúc závery súdu, vo vzťahu k skúmaniu bonity klienta žalovaným, namietal, že sa s nimi absolútne nestotožňuje, že nerozumie obsahu ods. 2 odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd poukazuje na názor odvolacieho súdu - uznesenie Krajského súdu v Košiciach 9Co/463/2017-253 z 23.11.2018, ktorý zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Namietal, že rozhodnutie súdu je nedostatočne odôvodnené a že súd mu týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil riadne pripraviť odvolanie, pričom odkázal na rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu SR, týkajúcu sa danej problematiky. Ďalej súdu vytýkal nesprávne skutkové zistenia, že pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou ani so zaužívanou praxou a zvyklosťami pri poskytovaní úverov, že mu nie je známy výpočet dôkazov, ktoré súd vykonal, keď dospel k takýmto skutkovým zisteniam o jeho nenáležitom postupe. Dal do pozornosti znenie § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý definuje legálne pojmy ako posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a vynaloženie odbornej starostlivosti, ktorým sa súd nezaoberal, pričom tvrdil, že rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/134/2012 s prejednávanou vecou nemá súvislosť. Poukázal na matričný list a pravdivosť takto získaných informácií o spotrebiteľovi, ktorá sa zo zákona predpokladá, že pred poskytnutím úveru vykonal lustráciu žiadateľa o úver v registri dlžníkov nebankových spoločností SOLUS. Ďalej upriamil pozornosť na skutočnosť, že žalobkyňa si čiastočne riadne a včas splnila svoje záväzky a že sa javilo, že vyhodnotil schopnosť splácať úver dostatočne, keďže aj sama žalobkyňa navrhla v žalobe, že je ochotná splácať úver po 200 eur do budúcnosti. K nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, poukázal na výklad § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch a na nutnosť s ohľadom na prítomnosť neurčitých právnych pojmov vykladať ho

v kontexte všeobecnej právnej úpravy, predovšetkým teologickým výkladom, čo súd neurobil. Zdôraznil, že v rámci postupu pri poskytovaní úveru, naplnil svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity spotrebiteľa dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, ktoré zisťuje oddelenie úverových rizík, ktorým procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka spotrebiteľa a skúmajú sa klientske informácie o premenných, ako napr. vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod., že pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. S odkazom na zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poukázal na to, že vznikol transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, na bod 26, 28 a čl. 8 tejto Smernice, ktoré dikcie Smernice poukazujú na voľnú úlohu poskytovateľa úveru, či sú informácie, ktoré má k dispozícii na posúdenie klienta dostačujúce alebo či je nutné overiť ich pomocou iných údajov. Pre úplnosť, poukázal na rozsudok štvrtej komory Súdneho dvora z 18. 12. 2014 vo veci C-449/13, CA Consumer Finance SA proti S. P., z ktorého odôvodnenia sčasti citoval. Vytýkal súdu, že v odôvodnení uviedol aj iné prebiehajúce súdne konania žalobkyne, ktorých obsah mu nie je známy. Zdôraznil, že žalobkyňa sama uviedla v matričnom liste, že nemá žiadne ostatné mesačné splátky a s ohľadom aj na toto tvrdenie, ktorého správnosť sa zo zákona predpokladá jej bol poskytnutý úver. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a rozhodnúť o náhrade trov konania.

6. Žalobkyňa sa vo vyjadrení k odvolaniu plne stotožnila s výrokmi rozsudku a mala za to, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým i právnym zisteniam a na základe týchto posúdil z hľadiska právneho vec v tomto rozsahu správne a v súlade s právnymi predpismi. Navrhla rozsudok potvrdiť ako vecne správny a zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v celom rozsahu odkazuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovaným.

8. Žalovaný v odvolacom konaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

10. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku, pokiaľ ide o vyhodnotenie skutkového stavu.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany i podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

14. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu.

15. Podľa ust. § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným ust. § 220 ods. 2 C.s.p., pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdna rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

17. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

18. Rozsudku nemožno vytknúť jeho nepreskúmateľnosť, resp. nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu a to vo vzťahu k jeho záverom, ktoré súd vyvodil z vykonaného a zisteného skutkového stavu, ktorý po jeho vyhodnotení podradil pod príslušné právne predpisy a dospel k správne záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými otázkami riešenými v konaní a je súladný s jeho odôvodnením.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu, ktorý aj riadne odôvodnil, že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, ani so zaužívanou praxou a zvyklosťami pri poskytovaní úverov. Dostatočne zdôvodnil, že neobstojí argumentácia žalovaného týkajúca sa jeho postupu a prístupu pri vydávaní „matričného listu“ žalobkyne a aj vo vzťahu k vykonaniu lustrácie týkajúcej sa bonity žalobkyne, ktorú mal preukazovať matričný list, ako aj výpis z registra SOLUS, že bez ďalšieho takéto preverovanie neobstojí, keďže bonita klienta nebola preverená

žalovaným riadne, pokiaľ žalobkyňa mala uzavreté aj iné úverové zmluvy a napriek tomu žalovaný jej vystavil matričný list 19. 5. 2015, pričom súd správne poukázal na to, že za náležité preverenie bonity spotrebiteľa nesie výhradne zodpovednosť žalovaný.

20. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, t.j. 19. 5. 2015 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa ods. 2 cit. ust. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

22. Podľa § 11 ods. 2 veta druhá a nasl. zákona o spotrebiteľských úveroch v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy, údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. V prejednávanom spore bolo povinnosťou veriteľa žalovaného posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa - žalobkyne splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Predložený matričný list klienta - fyzická osoba obsahuje len všeobecné údaje uvedené žalobkyňou, ktoré neboli žiadnym spôsobom overené veriteľom. Tento matričný list neobsahuje napr. rodinné pomery žalobkyne, verifikované príjmy a výdavky a ostala bez overenia aj tá skutočnosť, že žalobkyňa mala poskytnuté aj iné úvery. Dôsledkom toho je, že úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže došlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 veta druhá cit. zák.

24. K správnym dôvodom uvedeným v rozsudku je potrebné dodať, že ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosti spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru, jednak z pohľadu dôsledkom nezodpovedného požičiavania si finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov. Následkom toho, že je úver bezúročný a bez poplatkov v prípade hrubého porušenia si tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 (veta druhá a nasl.) zaviedla novela zákona o spotrebiteľských úveroch zákonom č. 352/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a o doplnení niektorých zákonov v znení zák. č. 394/2011 Z.z. a ktorým sa mení a dopĺňajú niektoré zákony. Podľa dôvodovej správy týmto sa dosiahne pôvodný zámer predkladateľa stanoviť určité dôsledky porušenia povinnosti ustanovených zákonom o spotrebiteľských úveroch. Jedná sa o súčasť dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky Smernice 2008/48/ES na stanovenie určitých, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Mechanizmus by mal motivovať veriteľa a zároveň prinášať spotrebiteľovi finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa.

25. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaný pred vstupom do zmluvného vzťahu s odbornou starostlivosťou nepreveril bonitu žalobkyne a k tejto argumentácii, tak ako uviedol aj súd prvej inštancie, sa pripája aj odvolací súd.

26. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 C.s.p.

28. Žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech, preto jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

29. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).